

Andrzej Kosicki

Biecz, gm. Brody, woj. zielonogórskie,
st. 1

Informator Archeologiczny : badania 22, 29

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

EPOKA BRĄZU

OKRESY BRĄZU

Baraki Stare, gm. Zaklików, woj. tarnobrzесьkie, st. 14 - patrz paleolit i mezolit.

**Biecz, gm. Brody,
woj. zielonogórskie,
st. 1**

Polska Akademia Nauk Instytut Historii Kultury Materialnej Zakład Archeologii Nadodrza we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Andrzej Kosicki. Finansował ZAN we Wrocławiu. Badania ratownicze. Grób szkieletowy (?) kultury unietyckiej, cementaryzsko ciałopalne i osada z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest na płaskim wzgórzu w południowo - zachodnim krańcu wsi; systematycznie niszczone przez wydobywanie piasku od ponad stu lat.

Podczas inspekcji terenowej przeprowadzonej wiosną, w jednym z wykopów natrafiono najprawdopodobniej na pozostałość grobu szkieleтового należącego do grupy lubelskiej kultury unietyckiej.

Inspekcja ujawniła zniszczony grób popielnicowy (grób 10) kultury luboszyckiej z fazy II. Wyposażenie grobu poza popielnicą składało się z: noża żelaznego, mocowania uchwytu (wiaderka?) z żelaza, zapinki kuszowej z podwiniętą nóżką z brązu, dwóch nitów żelaznych, dwóch gwoździ żelaznych, fragmentu grzebienia kościanego trójwarstwowego o łukowatym uchwycie, fragmentu przేశlika glinianego, bryłek stopionego szkła, fragmentów naczynia z brązu o grubości ścianek około 0,8 mm i bryłek brązu.

Penetracja pozostałych wykopów doprowadziła do odkrycia w części wschodniej stanowiska reliktywów pieca służącego do wypału wapna. Od strony północnej przylegała do niego wykopana do głębokości 120 cm jama, która być może służyła jako magazyn węgla drzewnego - paliwa do pieca. Konstrukcja pieca posadowiona była w niefkowatym zagłębieniu na głębokości 130 cm od powierzchni. Na dnie wyłożonym kamieniami zalegała warstwa zawierająca bryłki kredy jeźlornej.

Z wykopu nowożytnego, który uszkodził częściowo omawiany piec wydobyto przepalone kości ludzkie i przepalony wtórnie w ogniu przేశlik gliniany. Są to pozostałości po grobie, najprawdopodobniej jamowym (grób 11) należącym do kultury luboszyckiej.

Ze względu na zagrożenie stanowiska i dużą wartość poznawczą inspekcje oraz ewentualne prace ratownicze będą kontynuowane.

**Biskupin, gm. Gąsawa,
woj. bydgoskie,
st. 2a**

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Anna Grossman. Finansował PMA w Warszawie. Płaty sezon badań (oraz 5 sezonów w latach 50-tych). Stanowisko wielokulturowe - kultury amfor kullstych, kultura łwieńska (tzw. kraal) i wczesne średniowiecze.

Badania prowadzono w centralnej, południowej i wschodniej części stanowiska. W południowej i wschodniej części miały one na celu sprawdzenie i ustalenie przebiegu wczesno-